สิ่งที่ทำให้การถือศีลอดเสียเป็นโมฆะ

﴿مفطرات الصوم﴾

[ไทย – Thai – تايلاندي]

เชค มุหัมมัด บิน ศอลิหฺ อัล-อุษัยมีน

แปลโดย : ซุฟอัม อุษมาน

ผู้ตรวจทาน : ทีมงานภาษาไทย อิสลามเฮ้าส์

ที่มา : www.ibnothaimeen.com

2009 - 1430

islamhouse.com

﴿مفطرات الصوم﴾

« باللغة التايلاندية »

محمد بن صالح بن عثيمين

ترجمة: صافي عثمان

مراجعة: فريق اللغة التايلاندية بموقع دار الإسلام

مصدر : الموقع الرسمي لفضيلة الشيخ محمد بن صالح بن عثيمين

2009 - 1430

islamhouse.com

สิ่งที่ทำให้การถือศีลอดเสียเป็นโมฆะ

มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิแห่งอัลลอฮฺผู้ทรงรู้เห็นทุกสิ่งที่เปิดเผยและเร้นลับ ผู้ทรงรอบรู้ความลับของบ่าว การเปิดเผยและการคาดเดาของเขา ผู้ทรงสิทธิเฉพาะในการสร้างจักรวาลและตกแต่งความวิจิตรของมัน ผู้ทรงบริหารทุกๆ สิ่งในความเคลื่อนไหวและการหยุดนิ่งของมัน ทรงประณีตในทุกๆ สิ่งที่ทรงสร้าง ผู้ทรงทำให้มีหูได้ฟังและทรงให้มีม่านตา และทรงนับคำนวนจำนวนของใบไม้ทั้งหมดบนต้น บนกิ่งและก้านของมัน ทรงแผ่และวางแผ่นดินไว้ ทรงทำให้ฟ้ากว้างและยกมันให้สูง ทรงให้ดวงดาวโคจรและเผยมันให้เห็น ท่ามกลางรัตติกาลและความมืดมิดของมัน ทรงหลั่งน้ำฝนให้ความชุ่มชื่นโปรยปราย และทรงให้เมล็ดพันธุ์ได้หลุดรอดออกจากความแห้งแล้ง

﴿هَـٰذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ ﴾ (لقمان: 11)

ความว่า "นี่คือการสร้างสรรค์ของอัลลอฮฺ ดังนั้นจงให้ข้าเห็นสิว่า ผู้อื่นนอกจากพระองค์นั้นสร้างอะไรบ้าง?" (ลุกมาน : 11)

ข้าขอสรรเสริญพระองค์ต่อความกรุณาและบุญคุณความดีของพระองค์ ข้าขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่คู่ควรแก่การเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮฺพระองค์เดียว โดยไม่มีภาคีใดๆ ร่วมกับพระองค์ในการเป็นพระเจ้าและอำนาจของพระองค์ และข้าขอปฏิญาณว่ามุหัมมัดเป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์ ผู้ได้รับการสนับสนุนด้วยหลักฐานของพระองค์ ขอพระองค์ประทานพรแก่ท่านและแก่สหายของท่าน อบู บักรฺ ในทุกๆ กิจการของเขา และแก่อุมัร ผู้สร้างความหวาดหวั่นแก่กิสรอว่าจะสูญเสียราชวังของเขา และแก่อุษมาน ผู้ตื่นในยามกลางคืนพร้อมๆ กับอัลกุรอานของเขา และแก่อะลี ผู้กระชากประตูแห่งเมืองค็อยบัรฺและผู้ทลายกำแพงของมัน และแก่บรรดาวงศ์วานของท่านนบี บรรดาเศาะหาบะฮฺของท่าน ผู้เพียรพยายามทุกๆ คนในการเชื่อฟังเคารพภักดีต่อพระผู้อภิบาลของเขา ทั้งในความเคลื่อนไหวและการหยุดนิ่งของพวกเขา และขอพระองค์ทรงประทานความสันติให้แก่ทั้งหมดทั้งมวลนั้นด้วยเถิด

พี่น้องทั้งหลายของฉัน อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

﴿فَالْـَٰٔنَ بَـٰشِرُوهُنَّ وَابْتَغُواْ مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُواْ وَاشْرَبُواْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتِمُّواْ الصِّيَامَ إِلَى الَّلَيْلِ﴾ (البقرة: 187)

ความว่า "ดังนั้น บัดนี้ พวกเจ้าจงแนบเนื้อพวกนาง และจงขวนขวายสิ่งที่อัลลอฮฺได้กำหนดแก่พวกเจ้า จงกินและจงดื่ม จนกระทั่งเส้นสีขาวได้ปรากฏ

ชัดแก่พวกเจ้าจากเส้นสีดำอันหมายถึงว่าได้เวลารุ่งอรุณแล้ว จากนั้น ก็จงให้การถือศีลอดสมบูรณ์ไปจนถึงเวลากลางคืน" (อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 187)

ในอายะฮฺนี้พระองค์อัลลอฮฺได้กล่าวถึงปฐมเหตุแห่งสิ่งที่ทำให้การถือศีลอดนั้นโมฆะ และท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ก็ได้ชี้แจงเหตุอื่นๆ อย่างครบสมบูรณ์ในสุนนะฮฺของท่าน

สิ่งที่ทำให้การถือศีลอดนั้นเป็นโมฆะนั้นมีเจ็ดประเภท

ประเภทที่หนึ่ง การมีเพศสัมพันธ์

นั่นคือการสอดใส่อวัยวะเพศชายในอวัยวะเพศหญิง ประการนี้เป็นสิ่งที่ใหญ่หลวงที่สุดในจำนวนเหตุที่ทำให้การถือศีลอดนั้นเสีย และเป็นสิ่งที่มีบาปมหันต์ที่สุดสำหรับผู้ที่กำลังถือศีลอด ดังนั้นผู้ถือศีลอดคนใดที่มีเพศสัมพันธ์การถือศีลอดของเขาก็จะเสียไป ไม่ว่าจะเป็นการถือศีลอดที่เป็นฟัรฎูหรือที่เป็นสุนัตก็ตาม ถ้าหากว่าเขามีเพศสัมพันธ์ในช่วงกลางวันของเราะมะฎอนซึ่งเป็นการถือศีลอดวาญิบ เขาจำเป็นต้องถือศีลอดชดใช้และจ่ายกัฟฟาเราะฮฺที่ใหญ่ที่สุด นั่นคือ ต้องปล่อยทาสหนึ่งคน ถ้าไม่มีทาสเขาต้องถือศีลอดสองเดือนติดต่อกันโดยไม่ขาดช่วงแม้แต่วันเดียว ยกเว้นมีเหตุจำเป็นจริงๆ ตามหลักศาสนา เช่นอยู่ในวันอีดทั้งสอง วันตัชรีก หรือความจำเป็นรูปธรรมอื่นๆ เช่น ป่วย การเดินทางที่ไม่มีเจตนาเพื่องดถือศีลอด ถ้าในช่วงสองเดือนนี้เขาได้ละเว้นไม่ถือศีลอดโดยไม่มีเหตุจำเป็นแม้เพียงวันเดียวก็ตาม เขาจะต้องเริ่มนับการถือศีลอดใหม่เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องไม่ขาดตอน ถ้าถือศีลอดสองเดือนติดต่อกันไม่ได้ เขาต้องจ่ายอาหารให้แก่คนยากจนหกสิบคน ให้จ่ายสำหรับแต่ละคนจำนวนสองกิโลกรัมกับอีกสิบกรัมจากแป้งอย่างดี[1] ในเศาะฮีหฺมุสลิมมีรายงานว่า ชายคนหนึ่งได้มีเพศสัมพันธ์กับภรรยาของเขาในเดือนเราะมะฎอน แล้วเขาก็ได้ไปขอคำวินิจฉัยจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ท่านตอบว่า "เจ้ามีทาสไหม?" เขาตอบว่า ไม่มี ท่านถามต่อว่า "เจ้าถือศีลอดสองเดือนติดต่อกันได้ไหม ?" เขาตอบว่า ไม่ ท่านกล่าวอีกว่า "ดังนั้นจงจ่ายอาหารแก่คนยากจนจำนวนหกสิบคน" รายงานนี้มีอยู่อย่างละเอียดในตำราเศาะฮีหฺทั้งสอง

ประเภทที่สอง การหลั่งน้ำอสุจิด้วยเจตนา เช่นด้วยการจูบ จับสัมผัส การสำเร็จความใคร่ เป็นต้น

[1] สามารถใช้ข้าวสารทดแทนได้ แต่ต้องสังเกตน้ำหนักด้วยว่าถ้าหากข้าวสารหนักมากกว่าแป้งก็ต้องเพิ่มให้ข้าวสารได้จำนวนเท่าๆ กับแป้ง หรือถ้ามันเบากว่าก็ให้ลดลงเพื่อให้ได้จำนวนเท่าๆ กันกับแป้ง

เพราะว่ามันเกิดขึ้นด้วยอารมณ์ใคร่ ซึ่งการถือศีลอดจะใช้ไม่ได้นอกจากต้องงดจากสิ่งนี้ ดังที่มีปรากฏในหะดีษกุดสีย์ว่า "เขาได้ละทิ้งอาหาร เครื่องดื่ม และอารมณ์ใคร่ของเขา เพราะข้า" บันทึกโดยอัลบุคอรีย์. การจูบและสัมผัสโดยไม่หลั่งนั้นไม่ทำการถือศีลอดเสีย เนื่องจากมีหะดีษในตำราหะดีษเศาะฮีหฺทั้งสองจากอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮา ว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้จูบในขณะที่ถือศีลอด และได้คลุกคลีกับภรรยาในขณะที่ถือศีลอด แต่ท่านเป็นผู้ที่สามารถระงับอารมณ์ของท่านได้ดีที่สุด" ในเศาะฮีหฺมุสลิมมีรายงานว่า อุมัร บิน สะละมะฮฺ ได้ถามท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ว่า ผู้ถือศีลอดจูบได้ไหม ? ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า "จงถามนางผู้นี้ – ท่านหมายถึง อุมมุ สะละมะฮฺ – " นางก็ได้บอกกับเขาว่าท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้เคยทำเช่นนั้น แล้วท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ก็กล่าวว่า "ทว่าพึงทราบเถิด ขอสาบานด้วยอัลลอฮุ แท้จริงฉันเป็นผู้ที่ยำเกรงและหวาดหวั่นต่ออัลลอฮุมากที่สุดในหมู่พวกเจ้า" แต่ว่า ถ้าหากผู้ถือศีลอดกลัวว่าตัวเขาจะหลั่งอสุจิด้วยการจูบของเขาหรือด้วยเหตุอื่นๆ หรืออาจจะนำพาไปถึงขั้นการมีเพศสัมพันธ์ในที่สุดเนื่องจากไม่สามารถระงับอารมณ์ได้ ดังนั้นการจูบและการเล้าโลมนั้นก็หะรอมสำหรับเขาเพื่อเป็นการป้องกันสิ่งไม่พึงประสงค์ และป้องกันไม่ให้การถือศีลอดเสีย ด้วยเหตุดังกล่าวนี้ ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม จึงได้สั่งให้ผู้ที่อาบน้ำละหมาดสูดน้ำเข้าจมูกให้ลึก เว้นแต่ขณะนั้นเขาเป็นผู้ที่ถือศีลอดอยู่ ก็ไม่ต้องสูดน้ำเข้าจมูกให้ลึก เพราะกลัวว่าน้ำจะเข้าไปยังโพรงด้านใน

ส่วนการหลั่งอสุจิเนื่องด้วยการฝันหรือคิดเฉยๆ โดยไม่ได้ลงมือกระทำใดๆ นั้น ไม่ทำให้การถือศีลอดเสียไป เพราะการฝันไม่ได้เกิดจากเจตนาของผู้ถือศีลอด ส่วนการคิดจินตนาการนั้นถูกอนุโลม ดังคำพูดของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ที่ว่า "แท้จริง อัลลอฮุอนุโลมแก่ประชาชาติของฉัน ในสิ่งที่ใจพวกเขาครุ่นคิด ตราบใดที่ไม่ลงมือทำหรือพูดออกมา" เป็นหะดีษมุตตะฟะกุนอะลัยฮุ บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์และมุสลิม

ประเภทที่สาม การกินและดื่ม

นั่นคือการให้อาหารและเครื่องดื่มเข้าไปถึงช่องทางเดินอาหารไม่ว่าทางปากหรือจมูก ไม่ว่าอาหารและเครื่องดื่มนั้นจะเป็นอะไรก็ตามแต่ เนื่องด้วยพระดำรัสของอัลลอฮุที่ว่า

﴿وَكُلُواْ وَاشْرَبُواْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتِمُّواْ الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ﴾ (البقرة: 187)

ความว่า "และจงกินและจงดื่ม จนกระทั่งเส้นสีขาวได้ปรากฏชัดแก่พวกเจ้าจากเส้นสีดำอันหมายถึงว่าได้เวลารุ่งอรุณแล้ว จากนั้น ก็จงให้การถือศีลอดสมบูรณ์ไปจนถึงเวลากลางคืน" (อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 187)

ส่วนการสูดทางจมูกนั้นเหมือนการกินและดื่ม เนื่องจากหะดีษของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะสัลลัม ซึ่งรายงานจากละกีฏ บิน เศาะบุเราะฮฺ ว่า "จงให้ลึกในการสูดน้ำเข้าจมูก เว้นแต่ท่านเป็นผู้ที่ถือศีลอดอยู่" บันทึกโดยนักรายงานทั้งห้า และอัต-ติรมิซีย์กล่าวว่าเศาะฮีหฺ. ส่วนการดมกลิ่นนั้นไม่ทำให้การถือศีลอดเสีย เพราะกลิ่นไม่ใช่ของแข็งที่เข้าไปยังช่องทางเดินอาหาร

ประเภทที่สี่ สิ่งที่รวมอยู่ในความหมายเดียวกันกับการกินและดื่ม มีสองประการคือ

หนึ่ง การให้เลือด เช่น ผู้ถือศีลอดเลือดออกมากแล้วก็มีการให้เลือดกับเขา ดังนั้นการถือศีลอดของเขาก็เสีย ใช้ไม่ได้ เพราะเลือดคือเป้าประสงค์จริงๆ ของการกินและดื่ม ซึ่งมันก็เกิดขึ้นแล้วด้วยการให้เลือด[2]

สอง การฉีดสารอาหาร (เช่นให้น้ำเกลือ) ซึ่งทดแทนการกินและดื่มได้ เมื่อผู้ถือศีลอดได้รับมันเขาไปในร่างกายก็ถือว่าการถือศีลอดของเขาเสีย แม้ว่ามันไม่ใช่การกินและดื่มจริงๆ ก็ตาม เพราะมันอยู่ในความหมายเดียวกันกับการกินและดื่ม จึงอยู่ในหุก่มเดียวกันด้วย ส่วนการฉีดที่ไม่ใช่การทดแทนอาหารนั้นไม่ทำให้การถือศีลอดเสีย ไม่ว่าจะรับทางกล้ามเนื้อหรือหลอดอาหาร แม้กระทั่งจะรู้สึกถึงความร้อนผ่าวของมันที่คอหอยก็ตาม มันก็ไม่ทำให้การถือศีลอดเสีย เพราะไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่มและไม่ได้อยู่ในความหมายเดียวกัน จึงไม่มีหุก่มเหมือนกันกับการกินและดื่ม การรู้สึกถึงรสชาติตรงคอหอยนั้นไม่เป็นผลใดๆ ถ้าหากไม่ได้เกิดขึ้นด้วยการกินและดื่ม เพราะฉะนั้น บรรดาฟุเกาะฮาอ์ในมัซฮับเรา(มัซฮับ หันบะลีย์)กล่าวว่า ถ้าเขาเตะเท้าโดนลูกฟักแล้วเกิดรสที่คอของเขาก็ไม่ทำให้การถือศีลอดเสีย ชัยคุลอิสลาม อิบนุ ตัยมียะฮฺ เราะหิมะฮุลลอฮฺ กล่าวในสาร "หะกีเกาะตุศศิยาม" ของท่านว่า : ไม่ปรากฏในหลักฐานต่างๆ ซึ่งระบุสิ่งที่ทำให้เสียการถือศีลอดที่อัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์กำหนดมา ว่ามีสิ่งที่เข้าไปถึงสมองหรือร่างกายหรือเข้าไปทางช่องทางใดๆ หรือนำไปสู่โพรงท้อง หรือสิ่งที่คล้ายๆ กัน ซึ่งอยู่ในความหมายที่เจ้าของคำพูดเหล่านี้อ้างว่าเป็นมูลเหตุแห่งบัญญัติ ณ อัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์รวมอยู่ด้วย. ท่านกล่าวต่อว่า เมื่อไม่มีหลักฐานว่าอัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์เกี่ยวโยงหุก่มดังกล่าวด้วยลักษณะพวกนี้ คำพูดของผู้ที่กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ทำให้สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ทำให้การถือศีลอดเสีย ย่อมเป็นคำพูดที่กล่าวโดยปราศจากความรู้. จบการอ้างจากคำพูดของท่าน

ประเภทที่ห้า การกรอกเลือด

[2] นี่เป็นความเห็นของฉันก่อนหน้านี้ จนกระทั่งฉันได้ประจักษ์ว่าการให้เลือดนั้นไม่ทำให้การถือศีลอดเสีย เพราะมันไม่ใช่การกินและดื่ม และไม่ได้อยู่ในความหมายของการกินและดื่ม ฉะนั้น กล่าวตามหลักก็คือการถือศีลอดยังใช้ได้อยู่จนกว่าจะเห็นสาเหตุที่ชัดเจนว่ามันได้เสียไปแล้ว และมีระบุในจำนวนกฎที่ใช้กันก็คือ ความมั่นใจจะไม่สูญไปหรือถูกลบล้างด้วยความเคลือบแคลง

เนื่องจากมีหะดีษของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ว่า "ผู้ทำการกรอกเลือดและผู้ยอมรับให้ทำการกรอกเลือด ย่อมเสียการถือศีลอด" บันทึกโดยอะหฺมัด และอบู ดาวูด จากชัดด๊าด บิน เอาส์ อัล-บุคอรีย์กล่าวว่า ในเรื่องนี้ไม่มีหะดีษใดที่เศาะฮีหฺมากกว่าหะดีษนี้อีกแล้ว และนี่คือความเห็นของอิมามอะหฺมัดและฟุเกาะฮาอ์ในหมู่นักรายงานหะดีษส่วนใหญ่ และในความหมายของการกรอกเลือดนั่นเองจึงไม่อนุญาตให้ผู้ถือศีลอดฟัรฎู(การถือศีลอดวาญิบ)บริจาคเลือดที่มีผลต่อร่างกายมากเท่าๆ กับการกรอกเลือด ยกเว้นถ้าหากพบว่ามีผู้ป่วยที่มีความจำเป็นต้องให้เลือดหรือไม่อาจขจัดความจำเป็นนั้นนอกจากด้วยการให้เลือดเท่านั้น และถ้าหากว่าการนำเลือดออกจากร่างกายของผู้ถือศีลอดในกรณีดังกล่าวไม่ทำให้เกิดอันตรายแก่เขาก็อนุญาตให้ทำได้เนื่องจากมีความจำเป็นต้องทำ วันนั้นเขาไม่ต้องถือศีลอดและให้เขาถือศีลอดชดใช้หลังจากนั้น ส่วนเลือดที่ออกเนื่องจากเลือดกำเดา ไอ ริดสีดวงทวาร ถอนฟัน แผลเปิด ตรวจเลือด รอยฉีดของเข็ม หรือที่คล้ายๆ กันนั้น ไม่ถือว่าทำให้การถือศีลอดเสีย เพราะไม่ใช่การกรอกเลือดหรืออยู่ในความหมายเดียวกันกับมัน เมื่อมันไม่ส่งผลต่อร่างกายเหมือนการกรอกเลือด

ประเภทที่หก การอาเจียนโดยเจตนา

คือการทำให้สิ่งที่อยู่ในกระเพาะออกมาทางปาก ไม่ว่าจะเป็นอาหารหรือเครื่องดื่ม เนื่องด้วยหะดีษของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ว่า "ผู้ใดที่อาเจียนเองโดยไม่เจตนาเขาไม่ต้องชดใช้(การถือศีลอด) ส่วนใครที่อาเจียนโดยเจตนาให้เขาถือศีลอดชด" รายงานโดยนักรายงานทั้งห้ายกเว้นอัน-นะสาอีย์ และอัล-หากิมเห็นว่ามันเศาะฮีหฺ ผู้ถือศีลอดที่เจตนาให้เขาออกจากการถือศีลอด ไม่ว่าจะด้วยการกระทำเช่น นวดท้อง สอดเข้าไปในคอ หรือด้วยการดม เช่นดมบางสิ่งบางอย่างเพื่อให้อาเจียน หรือด้วยการดู เช่นเจตนาดูสิ่งที่ทำให้เกิดอาการอาเจียน เขาต้องเลิกถือศีลอดด้วยประการเหล่านั้นทั้งปวง ทว่าถ้าหากเกิดอาเจียนขึ้นมาโดยไม่มีสาเหตุก็ไม่มีผลเสียใดๆ ถ้ากระเพาะของเขามีอาการจะอาเจียนก็ไม่จำเป็นต้องพยายามระงับ เพราะมันจะเป็นโทษกับตัวเขา แต่ให้เขาปล่อยไปตามนั้น ไม่ต้องพยายามอาเจียนและไม่ต้องพยายามระงับการอาเจียน

ประเภทที่เจ็ด การมีเลือดประจำเดือนหรือเลือดหลังคลอดบุตร

เนื่องด้วยหะดีษของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ที่มีต่อผู้หญิงว่า "เมื่อนางมีประจำเดือนมา นางไม่ต้องละหมาดและไม่ต้องถือศีลอด มิใช่หรือ ?" ดังนั้น เมื่อใดที่นางเห็นเลือดประจำเดือนหรือเลือดหลังคลอดบุตร การถือศีลอดของนางก็ใช้ไม่ได้ ไม่ว่าจะเห็นในช่วงเช้าของเวลากลางวัน หรือช่วงเย็นแม้ว่าก่อนดวงอาทิตย์จะตกดินเพียงแค่ครู่เดียวก็ตาม แต่ถ้าหากนาง

รู้สึกว่ามีการเคลื่อนที่ของเลือดแต่ไม่ปรากฏให้เห็นนอกจากหลังดวงอาทิตย์ตกดินไปแล้ว การถือศีลอดของนางถือว่าใช้ได้

และเป็นที่ต้องห้ามสำหรับผู้ถือศีลอดที่จะก่อเหตุที่ทำให้การถือศีลอดของเขาเสียเช่นที่ได้อธิบายมา ถ้าหากว่าการถือศีลอดของเขานั้นเป็นการถือศีลอดที่วาญิบ เช่น ถือศีลอดเราะมะฎอน ถือศีลอดชด ถือศีลอดเนื่องด้วยการบนบาน ยกเว้นถ้าหากมีความจำเป็นที่อนุโลมให้ละเว้นจากการถือศีลอดได้ เช่น การเดินทางหรือป่วย เป็นต้น เพราะว่าผู้ที่เริ่มเข้าสู่การปฏิบัติศาสนกิจที่วาญิบจำเป็นที่เขาต้องทำให้เสร็จสมบูรณ์นอกเสียจากมีเหตุจำเป็นที่ถูกต้อง นอกจากนั้น สำหรับผู้ที่กระทำให้การถือศีลอดของเขาเสียในช่วงกลางวันของเราะมะฎอนโดยไม่มีเหตุจำเป็นนั้น เขาต้องงดจากการกินดื่มในช่วงเวลาที่เหลือของวันนั้นและต้องถือศีลอดชดใช้ แต่ถ้าหากเขาละจากการถือศีลอดเนื่องจากมีเหตุจำเป็น เขาก็ต้องถือชดใช้เพียงอย่างเดียวโดยไม่ต้องงดกินและดื่มในวันนั้น ส่วนผู้ที่ถือศีลอดสุนัตนั้น อนุญาตให้เขาละจากการถือศีลอดได้แม้ว่าไม่มีเหตุจำเป็นใดๆ ก็ตาม แต่การถือศีลอดให้เสร็จสมบูรณ์ย่อมดีกว่า

พี่น้องของฉัน : จงหมั่นดูแลรักษาการทำความดีเชื่อฟังอัลลอฮฺเถิด จงห่างไกลจากการฝ่าฝืนและสิ่งต้องห้ามทั้งหลาย จงวิงวอนขอต่อผู้สร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน จงนำตนเข้าไปสู่การพัดพาแห่งความกรุณาของพระองค์เถิด เพราะพระองค์นั้นเป็นผู้ให้อย่างมากมาย พึงทราบเถิดว่า เวลาของพวกท่านในดุนยานั้นไม่มีสิ่งใดที่เป็นของพวกท่านเลยนอกจากช่วงที่พวกท่านได้ใช้หมดไปในการเคารพเชื่อฟังพระผู้อภิบาลพวกท่าน ดังนั้น จงรีบขวนขวายโชคลาภนี้เถิดก่อนที่เวลาจะหลุดลอยไป จงรีบหากำไรเถิดก่อนที่ความขาดทุนจะมาถึง

โอ้ อัลลอฮฺ ขอทรงทำให้เราประสบความสำเร็จในการฉกฉวยเวลาอันมีค่า และมุ่งมั่นใช้มันเพื่อการงานที่ดีทั้งหลาย โอ้ อัลลอฮฺ ขอทรงเอื้อเฟื้อต่อเราด้วยความประเสริฐและคุณความดี ขอทรงปฏิบัติต่อเราด้วยการยกโทษและการอภัย โอ้ อัลลอฮฺ ขอทรงทำให้เรามีความง่ายดายต่อสิ่งที่ง่ายดาย ขอทรงให้เราห่างไกลจากความยากลำบาก ขอทรงอภัยแก่เราทั้งในโลกหน้าและโลกนี้ โอ้ อัลลอฮฺ ขอพระองค์ประทานแก่เราซึ่งการช่วยเหลือของนบีของเรา ขอทรงให้เราได้ไปถึงยังสระน้ำของท่าน ขอทรงรดรินจากน้ำในสระนั้นให้เราได้ดื่มโดยที่เราจะไม่กระหายหลังจากนั้นอีกช่วยกาลนาน โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก

اللَّهُمَّ صلِّ وسلِّم وباركْ على عبدِك ونبيِّك محمدٍ وعلى آلِهِ وأصحابِه أجمعين.

ที่มา ..

บทที่ 14 จากหนังสือ "มะญาลิส ชะฮฺริ เราะมะฎอน" โดย เชคมุหัมมัด บิน ศอลิหฺ อัล-อุษัยมีน

www.ibnothaimeen.com/all/books/printer_17695.shtml